

nasledniki pa niso bili složni, in njih neslogo porabi vshodno-rimski cesar Justinijan, ter vzame l. 550 Gotom Italijo.

A le petnajst let ostane to tako. Iz zapadnega Ogrskega se privali proti Italiji drug grmanski narod, Longobardi po imenu. Po naše bi se jim reklo „dolgobradarji“, kajti imeli so bajè vsi dolge brade. Vodil jih je kralj Alboin. On zasede s svojo armado našo lepo Kranjsko deželo. Bog zna, koliko časa bi bil ostal tu, da ne bi bil zašel necega dne med lovom na bivole, kojih je bilo takrat v obilici na Kranjskem, na vrh hriba Nanosa na Notranjskem. Prekrasen se mu odprè razgled. Cela prekrasna Benečija se mu prikaže na jugu, in ob jednem vzbudi se v njem tudi želja, prisvojiti si to deželo. Ni mu dalo več ostati na Kranjskem. Hitro zbere svojo armado, ter se napoti proti Italiji, premaga Grke, ter jim vzame Gornjo Italijo, koja je dobila potem po Longobardih ime Lombardija. — Pozneje si hoče tudi priboriti Srednjo Italijo, a Rima se mu ni posrečilo dobiti. Ostal je potem v Lombardiji, kjer je stoloval v Paviji do svoje smrti.

Z odhodom Longobardov v Italijo se je pa tudi končal tisti zloglasni „dir-in-dej“, ki se imenuje v zgodovini narodno preseljevanje.

(Dalje prih.)

Naši dopisi.

IZ TRŽIČA. (Janez Debelak †.) Dne 25. listopada p. l. izdihnil je svojo blago dušo naš starosta, gospod Janez Debelak, bivši tukajšnji učitelj. Pokojnik se je rodil dne 10. vel. travna 1815. l. v Tržiču, kjer je bil njegov oče krojač. Prvi pouk je dobil v domačem kraju. Leta 1846. obiskal je v Celovcu tečaj za učiteljske kandidate, ter dobil dne 19. rožnika istega leta spričevalo za trivijalne šole. Leta 1849. prebil je v Ljubljani preskušnjo učne usposobljenosti. Služboval je najprej kot provizor v Tržiču in sicer 1847. leta. Od leta 1848. do 1851. je bil hišni učitelj v znani rodbini Št. Killer v Pristavi pri Tržiču. Leta 1851. je bil za učitelja godbe v Postojni in od listopada 1851. do sušca 1852. leta organist in prov. učitelj v Krškem. Meseca sušca 1852. l. je dobil stalno službo v Tržiču, kjer je služil do 31. grudna 1889. leta, ko je bil na lastno prošnjo umirovljen. Ves ta čas je bil tudi organist v Tržiču.

Pokojni tovariš je bil štirikrat oženjen. Prva njegova soproga živela je le tri tedne. Pokojnik je bil vedno vesel, šaljiv in prijazen tovariš. Nadarjen je bil posebno za godbo in petje. Petje in godba mu je bilo nad vse. Poznal je tudi malo ne vse instrumente ter jih tudi igral. Posebno spreten je bil kot organist. Veliko je tudi komponiral. Posebno je zložil več Marijinih, božičnih in drugih pesmi. Pevci in pevke so mu bili udani in ga tudi ljubili. Užival je pokojni občno spoštovanje. Ko se je vest o njegovi smrti po trgu raznesla, bili smo vsi žalostni.

Pogreb njegov je bil jako lep. Udeležilo se ga je domače učiteljstvo z učenci in učenkami, vsi gg. učitelji tržiškega sod. okraja in vsa gospoda tržiška. Na njegovo krsto se je položilo mnogo krasnih vencev s primernimi napisi. Učitelji in pevci tukajšnjega bralnega društva so pa pokojniku dovršeno zapeli v slovo dve ganljivi pesmi.

Bog daj blagemu pokojniku večni mir in pokoj!

J. K.

Iz logaškega okraja. Pustni torek se je vršilo v navzočnosti devetih učiteljev pod vodstvom g. nadučitelja F. Bénédeka posvetovanje „o podrobnem načrtu v spisji“ v šoli na Rakeku. Sklenilo se je na podlagi lanskih konferenčnih izdelkov sestaviti nov načrt, kateri se bode potem razposlal pravočasno vsem učiteljskim osobam našega okraja v pregled in eventualno popolnitev.

Takoj po tem posvetovanji se je sklenilo pri društveni odborovi seji, razkriti v dan 8. mal. srpana nagrobni spomenik pokojnemu tovarišu A. Levsteku v Idriji in potem izleteti v Črni vrh k letnemu obnemu zboru našega okrajnega učiteljskega društva.

Pri tej priliki smo si ogledali v II. razredu razstavljeno Rozmanovo klop ter jo tudi vsak po svoje ocenili.

Maribor. Učitelji tukajšnje okolice so 11. dne sušca t. l. v navzočnosti vrlega ravnatelja in okr. šol. nadzornika g. H. Schreiner-ja imeli hospitacijo v 2razrednici v Sp. Kungoti blizu Maribora. G. učit. Avg. Požegarja spretnemu in uzornemu pouku iz računstva, domoznanstva in stavkoslova po formalnih stopnjah so navzoči slušatelji pazno sledili in ga o vrlem uspehu hospitacije živahno pohvalili. Konec pouka so učenci tri pesme radostno zapeli. Šolska mladina je vidno kazala, da hvaležno ljubi in spoštuje svojega marljivega učitelja.

V dan 1. mal. travna pa je društvo imelo pod vodstvom g. nadučitelja M. Nerata v Mariboru odlično obiskovano skupščino, v kateri so se društvene in stanovske zadeve prav živahno in stvarno obravnavale in g. učitelj M. Lichtenwallner je dokaj zanimivo podaval o učni metodi po formalnih stopnjah, za kar sta mu g. predsednik in skupščina izrekla krepko pohvalo.

Pri društvenem zborovanji so se tudi priporočale knjige pedagogiškega in slovenskega učiteljskega društva, mladinsko-zabavna knjižnica, in nadalje se vabijo gospodje tovariši k pristopu Matici Slovenski in naročbi zemljevida slovenskih pokrajin, katerega namerava Slov. Matica izdati. Naj blagovolijo tudi druga slavna učit. društva v tem smislu v prosepah naših slovstvenih zavodov delovati.

Vestnik.

Cesar Franc Jožefova ustanova za učiteljske sirote na Kranjskem: P. i. tovarišice in tovariši, ki za l. 1896. še niso poslali svojih prispevkov, prosimo, da storé to še v tem ali vsaj v prihodnjem mesecu, ker nameravamo sestaviti potem zopet natančen izkaz vseh darovalk in darovalcev za l. 1896., oziroma tudi za l. 1897.—98. Vsled sklepa obnega zbora Slov. učit. društva z dne 28. grudnia 1895 plačajo na leto zađ. učne osebe **1-20 gld.**; učne osebe IV. plač. vrste = **2-40 gld.**, III. plač. vrste = **3-60 gld.**, II. plač. vrste = **4-80 gld.** in I. plač. vrste pa **6 gld.** Vplačuje se lahko tudi v polletnih, četrletnih ali tudi mesečnih obrokih. Komur pa razmere ne dopuščajo, vplačati te svote, pa bi bil vendar le rad deležen darovanja za „ustanovo“, naj pa pošlje toliko, kolikor more — za naše sirote; vsak, tudi najmanjši dar, vsprejmemo z največjim veseljem. Čim večje število darovalk in darovalcev nam bode mogoče izkazati, tem častineje bode to za vse kranjsko učiteljstvo (povabljeni so bili namreč k temu darovanju tudi nemški tovariši) in tem bolj ponosno in navdušeno bomo praznovali dně 2. grudnia 1898 plodonosno petdesetletno vladanje Nj. Veličanstva, našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Torej: z združenimi močmi!

Učiteljski konvikt: Naš poverjenik g. Rudolf Piš, učitelj v Cerknici, je nabral pri svojih tovariših ter pri prijateljih učiteljstva v Cerknici in okolici **31 gld. 80 kr.** Darovali so: gg. Pogačnik Alojzij **5 gld.**, Milave Josip **3 gld.**, De Schiava Anton **2 gld.**, dr. Dereani Mano **2 gld.**, Cerjak Eduard **1 gld.**, Premrov Fran **3 gld.**, Unterweger Anton **1 gld.**, Stergulec Ivan **2 gld.**, Šerko Franc **5 gld.**, za prvo za l. četrletje t. l. so darovali a **30 kr.**: gđc. Marija Galle, gđc. Josipina Fortuna, g.